

CLIMBzin

Občasný zpravodaj HO Sokol Uh. Brod

květen 2009, číslo 13

**ARKO
BEST UFF 2008
ZÁVODNÍ SEZONA**

Pomáhat a chránit, Sázava 2009, Spálená ruka

0 Kč

Co řekla?

Zuzka

Já mám od toho tága úplně odřené ruce!!

Mimo jiné uvnitř najdete:

Naprostu neuvěřitelných 14 (!!!) stran čtení, hlavně a především **O LEZENÍ!**

Co řekla? - Zuzka, po divokém večírku a probdělé noci u Jenysa.....2

BEST uff 2008 - výběr z toho nejlepšího z roku 2008 v podání uherskobrodských sokolíků.....3

ARKO - Kojakovy zážitky z oddílového výletu do legendami opředěných stěn v okolí Lago di Garda.....5

Závody - Poslední Půda, Tělocvična, Olomouc a v neposlední řadě OUPN 2009.....6

Hot sport news - to nejlepší v podání uherskobrodských sokolíků od začátku roku 2009.....9

A co na to Nelly? - Lvice Elsa a její sloupek jsou zpět. Tentokrát na téma *Pomáhat a chránit?*.....10

Sázava 2009 - střípky z prvního květnového víkendu, který strávila velká část brodského oddílu na vodě.....11

Recenze - na knihu Filipa Šilhana *Cesta do hor*12

Spálená ruka - návod jak si dobře popálit ruku při lezení v oblíbené rakouské oblasti Adlitzgraben.....12

Rubrika na přání - aneb co jsem viděl posledně na Semáči...13

Totál bulvár - to nejzavětší ze soukromí UB sokolíků.....13

Ftip - Masi je CADUTA!.....14

foto na titulní straně:
Diretissima 8, Prečinská Ihla, Slovensko
(c) 2008 Macek

MOTto:

Gejza Galváneek, kominár

Horolezectvo je somarina a horolezci sú somári! Šlus!

Best uff 2008

Na řečnickou otázku z nadpisu není úplně jednoduchá odpověď. Na jednu stranu se podařilo zvednout maximální dosaženou obtížnost a objevili se noví talenti, kteří ji snad zvednou ještě dál. Na stranu druhou je to pořád takové neslané nemastné. Stále to totiž nestačí a na prvního 8áčkaře Uherský Brod stále čeká. To jestli se letos konečně dočká, se teprve ukáže. Teď se pojďme podívat, co nejlepšího se událo loni.

Myslím, že jako každý rok je i v hodnocení roku 2008 nutno připomenout kromě sportovních aktivit i společenské akce a jiné sportovní výkony. Podařilo se opět uspořádat mezi členy a jejich rodinami velmi oblíbený horolezecký bál. S pravděpodobně největší účastí. Další oblíbenou společensko-sportovní akcí je jarní voda, tentokrát Lužnice v okolí Tábora. Sjelo se asi 30 km řeky, ujelo 60-100 km na kole a vylezlo hodně cest různé obtížnosti. Tradičně velkou účast mělo podzimní výjezdní (kolo) zasedání. Naš oddíl opět uspořádal **několik akcí pro děti na naší stěně** (ze škol Uh. Brod, Bánov). Důležitou součástí oddílového života je bezesporu **občasník CLIMBzin**, který vychází již 4 roky.

Jednoznačně největší sportovní akcí pořádanou uherskobrodským oddílem, byl již **6. ročník závodů v lezení na obtížnost SLOVÁCKÉ OUPN** (viz www.oupn.wz.cz). Potěšující je, že se opět rozběhla oddílová závodní liga. Velkým úspěchem byla účast našich členů na cyklisticko-lezeckém závodě dvojic **Chřibský Hnědáček**, který Břet'a Lebloch s Vojtou Hanulíkem vyhráli. Macek Leblochová získala cenu za nejlepší ženský výkon. Pěkné bylo i 4. místo Masika s Karlem. Naši bratři a sestry se také zúčastnili několika dalších závodů: v Olomouci (bouldering), Bojkovicích (bouldering), Otrokovicích (obtížnost), Slovácké OUPN (ranking ČHS obtížnost), kde se nejlépe vedlo O. Polehňovi, M. Leblochové a B. Leblochovi.

Po odchodu Jakuba Žitka z oddílu se nejlepším lezcem stal opět po roce Břetislav Lebloch. Ve vysokých horách je neaktivnější Vladimír Bureš, člen expedice na **Korumdu East 6.384m – severní Pamír**.

Zajímavé byly také některé cestovatelské aktivity. Vít'a Šobáň prošel pohořím **Atlas** asi 300 km. V Norsku byl Jaroslav Fojtách alias Becher, kde na kole ujel 1000 km.

Mezi vynikající oddílové výsledky je třeba také zařadit úspěch **Jožky Tomance** v anketě Sportovec roku, kterou vyhlašuje město Uherský Brod. Jožka zabodoval za své celoživotní úspěchy a aktivity v turistice a horolezectví. Vězte, že Jožka i ve svých letech pořád dokáže tahat cesty na prvním a nebojí se ani si parádně odskočit. Za své odvážné kousky na naší stěně si vysloužil také putovní cenu v oddílové anketě Skokan roku.

**Old Spiee - official sponsor
the Best uff 2008**

Nejhorší výkony některých našich členů:**Martin Masař** (31let)**Gerovit 7a (8) flash**, Hram, Paklenica, HR**Albatros 6c AF**, Aniča Kuk, Paklenica, HR

Nevím o dalších hodnotnějších přelezech.

Závody: účast na závodech v Olomouci (bouldering), Bojkovicích (bouldering), Chřibský Hnědák (4. místo s K. Vachem)

Zájezdy: Chorvatsko

Pavel Maršálek (31let)**Exempo-hexempo-krupoplex 8- PP**, Kamenné Vráta, SK**Wolfův revír 8-**, Břestecská skalka, ČR (? styl přelezu)**Albatros 6c AF**, Aniča Kuk, Paklenica, HR

Nevím o dalších hodnotnějších přelezech.

Závody: Bojkovice (bouldering)

Zájezdy: Itálie, Slovinsko, Chorvatsko

Ondra Polehňa (23let)**Svatební 7 FL**, Kozel, ČR**Jokynův převis 7 OS**, Kozel, ČR**Sůl v očích 7+ FL**, Osvětimanské skály, ČR**Já jsem šel dál, než jakýkoliv... 7+/8- PP**, Osvětimanské skály, ČR**A. C. 8- flash**, Lačnovské skály, ČR**Gerovit 7a (8) PP**, Hram, Paklenica, HR**Fontainebleu 8 PP**, Osvětimanské skály, ČR**Sifonová bombička 8+/9- flash**, Domaniža, SK

Závody: Otrokovice (obtížnost) – 9, Slováké OUPN (ranking ČHS - obtížnost) – 22, Olomouc (bouldering) – 5, Bojkovice (bouldering) 5

Zájezdy: Itálie, Chorvatsko

Jan Sedlačík (21let)**Jokynův převis 7 PP**, Kozel, ČR**Poločas rozpadu 7+ PP**, Lačnovské skály, ČR**Hrana 7+ PP**, Skály pod Barborkou, ČR**Karel Poborský 7+ RP**, Skály pod Barborkou, ČR**Stíny léta 7 OS**, Lačnovské skály, ČR**Sbohem lady D. 7+ PP**, Osvětimanské skály, ČR**A. C. 8- PP**, Lačnovské skály, ČR**Directissima 8- PP**, Kozel, ČR**Kopytem sem, kopytem tam 8- PP**, Kozel, ČR**Jesus hand 8 PP**, Skály pod Barborkou, ČR**Gerovit 7a (8) flash**, Hram, Paklenica, HR Závody: účast na závodech v Otrokovicích (obtížnost), Olomouci (bouldering), Bojkovicích (Bouldering).

Zájezdy: Itálie, Chorvatsko

Vladimír Bureš (43let)

Skupina Mont Blanc:

Mont Malet 3.940 m – cesta **Hirondelles IV****Mont Blanc du Tacul 4.248 m****Dóm 4.545 m** - cesta **Festigrat****Expedice Korumdy East 6.384m** - Pamír - prvovýstup cesty i kopce**Marcela Leblochová** (32let)**Ulomený chyt 8- PP**, Skalka u Trenčína, SK**Exempo-hexempo-krupoplex 8- PP**, Kamenné Vráta, SK**Kajla 6b+ (7/7+) OS**, Kotečnik, HR**Svatební 7 PP**, Kozel, CZ

Závody: Olomouc (bouldering) 1. místo, Bojkovice (bouldering) 3. místo, Chřibský Hnědák 1. místo mezi ženami (9. absolutně) spolu s M. Fialovou

Zájezdy: Slovinsko (2x), Rakousko (2x), Chorvatsko, Norsko

Břet'a Lebloch (32let)

Celkem 8 sportovních cest za 7b (8+/9-) a víc:

Zlata Streha 7b (8+/9-) PP, Kotečnik, SLO (2. pokus)**Kanta 8+/9- PP**, Osvětimanské skály, ČR**Kouřová, varianta nástupu hranou 8+/9- PP**, Kozel, ČR (2. pokus)**Cesta veveriček 9- PP**, Beckov, SK**Ptačí hrana 9- PP**, Čertovy skály u Lidečka, ČR (3. pokusy)**Pizza 9- PP**, Beckov, SK**Sifonová bombička 8+/9- flash**, Domaniža, SK**Devizový příslib direkt 9/9+ PP**, Kozel, ČR

5 cest za 7a (8) OS nebo flash:

Gerovit 7a (8) flash, Hram, Paklenica, HR**Nuvole 7a (8) OS**, San Siro, Arco, IT**Blizzard 8 OS**, Adlitzgraben, A**Korak do Sanj 7a (8) OS**, Kotečnik, SLO**Fruta Kombi Buba 7a (8) OS**, Kotečnik, SLO

Hory:

Sydpillaren 6 OS, Stetind, NOR**Vestpillaren 7- OS**, Presten, Lofoty, NOR**Lundeklubben 6+/7- OS**, Festvag, Lofoty, NOR**Dream On 7 AF**, Restefjell, Setesdal, NOR**East Of Easy 7- OS**, Loeffjell, Setesdal, NOR**Kaurismakis Mistake 7a+ AF**, Aniča kuk, Paklenica, HR

Celkem téměř 600 výstupů za sezónu 2008.

3 prvovýstupy v Chřibech (Osvětimanské skály) až do 7+.

Závody: Chřibský Hnědák – 1. místo s V. Hanulíkem, Bojkovice (bouldering) a Olomouc (bouldering), Otrokovice (obtížnost).

Zájezdy: 2x Rakousko, 3x Slovinsko, 2x Itálie, Francie, Norsko

Jako každý rok, i tentokrát je seznam s největší pravděpodobností neúplný. Snažil jsem se vypsát opravdu ty nejlepší, ale od některých prostě nemám informace.

- učitel -

ODDÍLOVÁ LIGA 08-09

	Půda	Tělo	bfm	Suma	Poř.
Chlapi					
Ondra	18	14	6	38	1
Týčr	19	12	4	35	2
Jenys	9	15	5	29	3
Luďa	16	6	0	22	4
Karel	13	9	0	22	5
Škorpion	12	8	1	21	6
Pólo	11	10	0	21	7
Honza	15	3	0	18	8
Masi	14	0	3	17	9
Kuba	5	11	0	16	10
Kojak	8	5	2	15	11
Víťa	0	13	0	13	12
Radek	7	0	0	7	13
Libor	0	7	0	7	14
Meďoš	4	2	0	6	15
Luboš	3	0	0	3	16
Čarlet	2	0	0	2	17
Jožka	1	1	0	2	18
Děvčice					
Markéta	2	4	3	9	1
Linda	3	0	2	5	2
Macek	4	0	0	4	3
Zuzka	1	0	1	2	4

VELIKONOČNÍ by KOJAK Arko

Velikonoční Arko by Kojak je článek o tom, jak veselé bylo letošní Arco, jak moc na tom zájezdě bylo lidí a kolik se toho vypilo v picérce. Celý článek pojal autor hodně osobitě. Vše to začíná jakýmsi nepochopitelným výkřikem do tmy:

BŘEĀ JE DACAN!

Tento výkřik do černoty vznikl pravděpodobně po nátlaku šéfredaktora na budoucího autora tohoto článku, kterému vyhrožoval zákazem vstupu na jeho soukromou stěnu. To ambiciózního Kojaka natolik dostalo, že článek radši v rychlosti sesmolil. V rámci ochrany vašeho duševního zdraví (Kojak promine) jsem si dovolil v článku několik menších úprav, které snad pomůžou k tomu, že se nakonec prokoušete až na úplný konec - tedy do Brodu k Penny (myslím k tomu druhému).

Cesta pro mě začala ve středu v šest v Brodě před Penny. Namířeno jsme měli do Arca v Itálii. V autě se nás mačkalo pět. Míša, Linda, Pólo, Masi a já. Po osmi a půl hodině a 820 kilometrech jsme dorazili na místo, kde se mělo nocovat. BřeĀ, Jenys, Ondra a Zuzka se už váleli ve spacácích kolem auta. Následovalo rychlé vybalení a uložení ke spánku.

První lezecký den se nesl v duchu prohlídky a nákupu v Arcu. Naštěstí to nakupování dlouho netrvalo a vyrazili jsme na skály. Moc se mi nechtělo a výsledkem byl tomu odpovídající výkon – 2 cesty. Spíš jsem si užíval výhledu na město a jezero. Po tomto, pro mě spíš výletě, jsme se vrátili zase mezi vinice, na místo našeho bivaku, kam dnes měli a nakonec i dojeli Laďa, Jožka, Meďoš, Kája a Miki.

Pátek měl být ve znamení pořádných výkonů v Massone. Výkony se bohužel nedostavily, ale i tak mi na kontě přibýlo několik zajímavých OS a Fleshů. Takže nakonec celkem vydařený den. Večer ještě měla Míša za úkol domluvit na sobotní večer restauraci v samotném srdci Arca. To už jsem tak nějak tušil, co se chystá na další večer. Hodně jsem o tom slyšával.

Na sobotu byl naplánovaný odpočinek, který samozřejmě nikdo nedodržel, a i díky tomu mi přibýly další cesty, které jsem lezl hlavně s Lindou. Po lezení se hromadně naběhlo do horského potoka, který tekl nedaleko. Voda byla strašně studená, ale i tak se tam každký umyl, i když z kopce na nás nechápavě hledělo několik lezců. Po osvěžující kupačce jsme přefrčeli z La Goly do Arca.

BřeĀ a jeho kumpáni už veselé popíjeli v parčíku, tak jsme se k nim přidali a pořídili několik moc hezkých fotek. Pořad se ale čekalo na Laďu a ostatní z jeho auta. Dorazili, až jsme měli objednáno. A tak začala bujará zábava o které jsem jenom slyšal. I když nedopadla tak divoce jako minule, stejně si to všichni užili. Cestou zpátky mezi vinice mi začalo být špatně. A tak když se dojelo, udělal jsem si soukromé závody ve vrhu šavlí. Pak už to bylo dobré a usnul jsem.

Neděle ráno klasika, vstávání, balení a odjezd na skály. Neděle se mi z celého zájezdu líbila nejvíc. Vylezl jsem nejvíc cest a bylo nejhezčí počasí. Po návratu z lezení si Pólo přečetl zprávu od Jenyse, že už vyjeli na zpáteční cestu. Pólovi to nedalo a řekl, že pojedeme taky. Po rychlém sbalení jsme teda vyjeli. Na dálnici z Trenta na nás zaútočilo velké hejno chroustů, kterým jsme naštěstí bez újmy projeli. Zbytek cesty byl už v klidu a nic se nestalo. Cesta pro mě skončila v pondělí v 4:30 naprosto nečekaně u Penny v Uh. Brodě.

- Lukáš Euba (Kojak) -

2008-9 oddílová liga

the tělocvična

Po nedávných závodech v Otrokovicích se v diskuzi na Lezci objevil komentář, že nikdo ze zúčastněných kecálek nedokáže zorganizovat ani závod pro svoje kamarády. To byl ale blbec!! Vždyť je to tak jednoduché. Koupí sa pivo, Macek napeče (všem moc chutnalo a těšíme sa na další dávku koláčků), vezme sa počítač, bedničky, a je to.

Po krátkém rozlezení představuje první dvojice svůj boulder. Tak to ide několikrát dokola. Jako obvykle se zde objevily různorodé problémy, od jogínských boulderů přes kruté natahovačky až po brutální rambovku z dílny Kuby Jurčíka. Každý si tu našel to svoje a pěkně zalezl. Po sečtení bodů už jenom zbývalo vyhlášení a rozdání cen od sponzorů (Lebloch company).

Na závěr snad jen, že body sa počítajú do oddílové ligy. Čekajú nás ještě tři bodované závody, takže sa snažte!!

- Jenys -

poslední půda

No a je to tady. Jednou to prostě přijít muselo. A přišlo. Leblošátka se rozhodli, že se pomalu ale jistě nastěhují do patra, a tím pádem ta loňská půda u nich na bouldrovce byla opravdu a definitivně tou poslední. A tak to byl loni na přelomu listopadu a prosince, prostě takový malý speciálek. Parádní bouldery nám nachystal Peca s Bohdou. Přijelo spousta lidiček, a dokonce došel Mikuláš s čertem. Pilo se, jedlo se, řádilo, kousalo, slepovalo izolepou, samozřejmě lezlo a všechno tohle dvoké horolezecké řádění podporovalo sekundové lepidlo se silou slona (no spíš čerstvě narozeného slůněte, ale to nemusí nikdo vědět). Díky hlavnímu sponzorovi byly ceny opravdu pro každého. Prostě klasicky parádní akce. Jako každý rok. Jenže tentokrát už prostě nenapišu, tak zase příště. Ledaže by to bylo někde jinde. Uvidíme.

- Učitel -

Olomócké MENU

BFMFC 09

Když se řekne Olomouc, většinou se vybaví region pro některé ne příliš voňavého sýra olomouckých tvarůžků. Jiným se může zatmít před očima, pokud si o víkendu vzpomenou, že je v tomto památkami posetém městě čeká opět tak strašná a otravná návštěva vzdělávacího zařízení. A nejen účastníci minuloročních závodů si mohou vybavit naše přátelé Fialici s Vojtou. A kdo ví, že oba jsou aktivními lezci, poskytovateli azylu pro zbloudilé duše navracející se z lokálů, personálem zajišťujícím chod olomoucké bouldrovky, vzpomněl si, že pořádají taktéž boulderové závody. A jinak tomu nebylo ani letos 21.3.2009. Moc pěkné datum na to, abychom vylezli z šedivých nor našich příbytků a zkusili protáhnout těla zhýčaná zimním lenošením. Takže jak praví jedno přísloví: „Komu se nelení, tomu se zelení,“ mohli se i sokoláci zúčastnit olomouckých závodů. Pravdou je, že broďští účastníci se vypravili v hojném zastoupení a byli nejpočetnějším týmem. Ale jde přeci o závody a na poli závodním každý bojuje sám za sebe. A neleželo se nejen o přichystané věcné ceny, ale i pro zábavu. Každý na vlastní kůži zakusil, že i když v domácím terénu se může cítit neohrožen, tady se muselo hodně bojovat k získání každého bodíku. Vojta s Fialicí za pomoci přátel přichystali pěkné oříšky. Skoro jak pro Popelku. Ale my v nich nenašli krásné šatičky a ani ty svatební, na to jsem si počkala až do Velikonoc, zato jsme propotili nejedno triko a ohoblovali si konečky prstů. Jenže to k závodění patří a ani Arnold Schwartzneeger by se nedostal k filmu bez pořádného bušení v posilovně.

V podstatě se závodilo za mírně inovovaných pravidel jako loni. Na přečlenění vytvořených boulderů byl stanoven čas, který měl být využit k překonání bouldru s libovolným počtem pokusů. Za přečlenění bouldery se sbíraly body, které byly podmínkou k postupu do finále. Děvčata bojovala v dívčím družstvu a pro ně byly přichystány speciální cesty. Kluci bojovali mezi sebou. Nutno dodat, že bouldrovka nabízí různé profily, na kterých se dají vytvořit opravdu vypečené cesty.

Lezlo se o stošest za mohutného povzbuzování účastníků závodů. K postupu do finále bylo potřeba získat min. 30 bodů, což se povedlo téměř všem krom pivního mága Masika a možná ještě někoho. Z dívčího družstva se do finále probojovala všechna děvčata. Před zahájením finále byl čas na pauzu a na občerstvení. Napečeny byly skvělé koláčky. Po předchozích bouldrech už polštářky a svaly notně bolely a finálové cesty měly být rozuzlením pro umístění jednotlivců na bedně. A stály zato. Kdo se neprobojoval až k těmto cestám, mohl jen držet palce či tiše závidět bojovnost finalistů.

A kdo by nevěděl, jak se na závodech fandí a nejspíš je to specialitou olomouckých závodů, tak tímto přibližuji jen malý zlomeček.

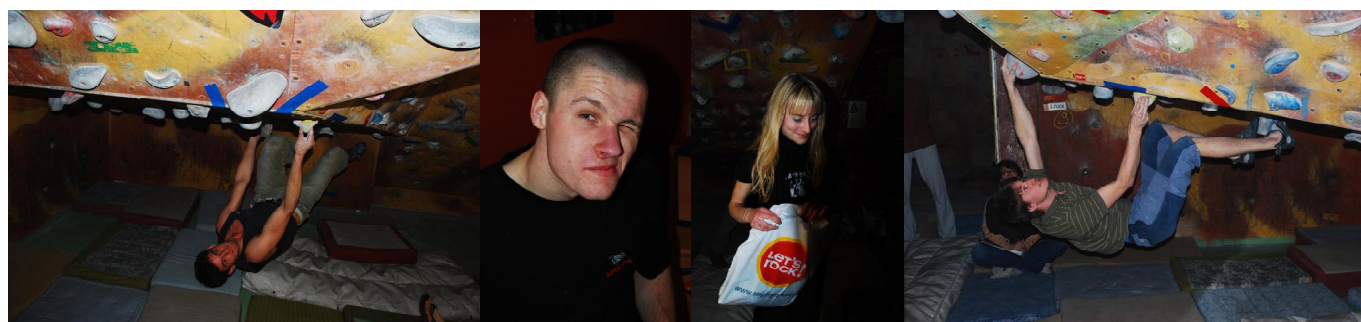
Marcela vybízející k povzbuzování při překonávání finálových cest strhla ono fandění k tomu, že Masik opojený chmelovým nektarem, a možná ho nevědomky políbila i vtipná múza, začal fandit stylem: „Stejně je to holka šikovná a ona to nepotřebuje a cestu přežele!“ apod. Vtipné to pro ostatní bezpochyby bylo, ale zažila jsem i přívětivější fandění a sama jsem tak závodníky povzbuzovala ke strhujícím výkonům jako: „Zaber!“ „Drť to!“ Sami to znáte, netřeba popisovat. Hold Masik si to vyložil po svém a na mé 3. místo na bedně, gratuluji si, stroze dodal: „To finále se ti moc nepovedlo.“ Ono se to někomu kecá, když místo hecování se k dosažení finálového bouldru zdvihá k lačným ústům hrdlo lachtánka. Když budeme trochu kritičtí, lepší umístění být mohlo, ale já jsem spokojená. A nejen za čepici, kterou jsem si vybojovala, ale hlavně za to, že jsem se zúčastnila a závodila.

Abych nezapomněla na ostatní závodnice a závodníky. Děvčata bojovnice se svými výkony probojovala ke konečnému umístění: 1. místo Fialice, 2. místo Markéta (naše Markéta), 3. místo Linda a 4. místo Zuzka. Kluci a teď bych nerada kecala, neboť si to již nepamatuju, se umístili prostě dobře. Kdo byl, doplní si své umístění.) Všem patří obrovská gratulace.

Závody byly vyčerpávající a bylo nutno doplnit tekutiny. Nekuřácká hospůdka ve vilové části Olomouce skýtá pěkné posezení, ale není asi tím pravým místem k oslavě vítězství a bouřlivých debat. Lokál mimo výběr tamního piva nabízí i jiné speciality jako olomoucké zlatáčky, moc dobré – tvarůžky potřené povidly zdobené šahačkou. I na ty jsme se těšili a Martina v dobré víře uspokojit naše přání v hospůdce lobbvala. Ale měla připravenou tenkou obálku neb Olomouc je sice městem tvarůžků, ale pro povidla by si museli poslat až na Moravu, trnkového ráje, nebo až do Číny, a to se jim nevyplatí. Byli jsme bez speciality, ale kmínka místo tvarůžků taky udělala své. Uspokojila a taktéž rozostřila naše smysly, ale zato stejně jako jídlo zahřála. A nejen to. Povzbudila k halekání a prozpěvování okázalé pěvce a nepěvce. A dle toho to i vypadalo. Příští rok budou mít v termínu závodů raději inventuru.

Děkujeme Martině s Vojtou nejen za přípravu závodů, trpělivost s našimi bytostmi, ale taky za poskytnutý nocleh a azyl. UB sokoláci.

-Linda-

>>> A taky tímto oznamuji, že s Masikem jsme ztratili rozum a dne 19.9.2009 se budeme brát. <<<

Slovácké OUPN

očíma začínající brodské naděje

Když jsem se dozvěděla, že v Brodě budou lezecké závody, začala jsem se těšit, že uvidím zase něco nového, poznám nové lidi.... Jenže čím víc se to blížilo, tím více mi bylo oznamováno, že tam jako polezu i já! Asi první měsíc jsem tuto myšlenku rezolutně odmítala, ale když mě všichni tak ujišťovali, že to nic není... No abych to neokecávala. Prostě jsem si na tu představu začínala zvykat, i když stále v obavách, jaký trapas tam zase udělám.

A přišel ten osudný den, 14.3.2009. Už u vchodu mě uvítal mega transparent. S hrůzou nakouknu do tělocvičny. Jako takto si představují malé závody? Přes půlku tělocvičny loga sponzorů a na zbytku lavičky pro diváky... Ale všichni vypadali tak klidně, tak jsem se zapsala, že to aspoň zkusím... No a pak to začalo! Naši ženskou cestu jsem už párkrát proletěla očima, ale radši jsem to moc neplánovala, protože by to dopadlo ještě hůř... Možná jenom kroky, které se mi zdály být těžké. Na chlapeckou cestu jsem se dívala taky a přišla mi teda v porovnání s naší o dost těžší. No a přišlo rozlosování. Naštěstí jsem nebyla ani první ani druhá, takže to bylo v klídku. Aspoň do té doby, než na mě přišla řada. Moji první obavu, že ve stresu zapomenu, jak se váže uzel, jsem překonala, a tak zbývalo „jenom“ přelézt tu cestu. Od té doby si nic nepamatuju. Jak jsem to přelezla, to nevím, ale jsem šťastná, že jsem se stala svědkem takového zázraku. Asi určitě za to mohla i mohutná podpora členů našeho oddílu. Pak už jsem se jenom dívala, jak leze zbytek holek a kluků, a že se teda bylo na co dívat! Všichni lezli víc než skvěle! Pak byla přestávka a po ní co jiného, než semifinále. Tam jsem byla zase o něco nervóznější, protože se již dostavili kritici v podobě mamky a taťky. Ale se svým výsledkem jsem byla kupodivu celkem spokojená. Do stropu bych stejně nelezla, takže v rámci možností... Dost jsem čuměla, jak dobře lezly ostatní holky, i když často mladší než já. Pak proběhlo hoooodně napínavé finále a vyhodnocení. Myslím, že se toho dne sešlo moc dobrých lezců, a nakonec jsem vůbec nelitovala, že jsem to zkusila. Minimálně o inspiraci na dalších několik let mám postaráno. A taky už konečně nemusím řešit problém, do čeho si dám pít, protože jsem dostala krásnou flašku Hudy a taky spoustu dalších věcí, i když si jako nejlepší Broďanka rozhodně nepřipadám. No a samozřejmě na afterparty a na Toma Cruisa a taky na jiné věci nikdy nezapomenu, protože to byl prostě skvělý den.

- Markéta -

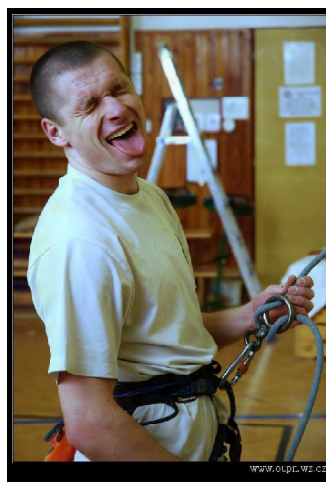
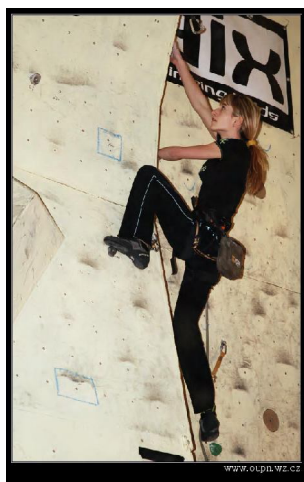
... a shrnutí z pohledu organizátora

Hektóza kolem organizace celé akce mě pomalu, ale jistě chytila do svých pařátů ještě před koncem roku 2008. Předběžně nasmlouvat sponzory, vymyslet termín, domluvit stavěče... Kolotoč, kterým procházím už 7. rok, a je to čím dál tím těžší a náročnější. Snažím se to pořád vylepšovat, ale mám pocit, že začínám narážet na mantinely svých možností a schopností. Každopádně to máme i letos zdárně za sebou. My všichni, protože na úspěšném průběhu jsem se nepodepsal jenom já, ale v podstatě celá lezoucí část oddílu. Pomáhali úplně všichni. Tož ještě raz díky, horolezčiči. Taky díky 3 mušketýrům za stolem officu, bez kterých by to tu úroveň nikdy nemělo. A v neposlední řadě moc díky všem sponzorům. No a samozřejmě závodníkům.

Více na www.oupn.wz.cz. Výsledky našich: Jenys 14, Ondra 15, Masi 16, Kája 17, Pólo 18, Kojak 19, Markéta 11 (získala cenu pro nejlepšího brodského lezce).

www.oupn.wz.cz

Hot sport news

Opět je tu seznam toho nejžhavějšího, co uherskobrodští sokoláci podnikli na horách, v nížinách i hospodách. A jen pro jistotu opětovně dodávám, že kdo se neozval, má smůlu - slavný prostě nebude. Holt naši reportéři nemůžou být všude a jasnovidci opravdu nejsme, a ani křišťálovou kouli nám do redakce zatím nepůjčili...

První skalpy ze skal si začala vozit **Markéta**. Mimo jiné dala na Skalce u Trenčína ne úplně snadné **Pole** za **6+ PP**.

Velikonoční zájezd do Arca parádně sedl **Jenysovi**, který dokázal během 4 dnů kromě několika cest v 7. stupni UIAA na OS dát také **1x 6c+ (8-) OS**, **1x 6c+ flash a hlavně 7a (8) Mister Monkey flash a 7a+ (8+) Hey Joe taky flash!** Jenysu, parádní vstup do sezony!

Hey Joe si šlehnul na flešáka **taky učitel**, který dal ve stejném stylu i několik 6c+. Jeho hlavním cílem byly ale cesty vyšší obtížnosti. A zadařilo se. V Nagu padla cesta **Agave 7b (8+/9-) PP** na 2. pokus a v Masone **Il Calabrese 7c (9) PP**.

Jarní formu potvrdil **učitelský** hned týden po Velikonocích překonáním cesty **Nekouše 9-/9 PP** na Budačině.

Krásný onsajt si na Budačině připsal **Ondra**, který v nejtěžším místě cesty **Komáří 7+** ladil a ladil (snad 15 minut), až nakonec suše řekl: "Já to skočím!" a do klíčového madla prostě hupsnul. Pěkná podiváná!

Taky parádně našlápnutý **Jenys** na domácím písečku nijak nezaháel a na ohlazeném beckovském vápně **flešnul Vierkynu za 8**.

Parádní výkony začali podávat i naši nováčci. Svoji první **sedumínusku** si na konto připsala **Markéta**, když na Břestku **flešla Srpnovou kulminaci**. Tu samou routu přešel taky **Kojak**. Nezbyvá než pogratulovat a popřát oběma ať jim vydrží nadšení a ať do konce sezóny prásknou ještě spoustu krásných a těžkých cest.

Vítek Šobáň přes zimu potrénoval s cílem vrátit se do formy a zkusit bouchnout zase nějaké těžší věci. Pomalu a jistě se mu trénink začíná vyplácet a začíná ho přetavovat do přelezů. Koncem dubna dal na Vaňouskách **PP Porodního asistenta za 8** (někde i 8+)!

Učitel si **Porodního asistenta 8** švihnul poslední dubnový víkend **OS!**

Parádní konec dubna měl i **Jenys**, který dokázal v jednom dni dát na skalce u Trenčína **Vzpomienku 8+ PP** a **Manitoua 8+/9- PP**. Potvrdil tak stoupající formu a naznačil, že by to letos mohlo být z jeho strany ještě hodně zajímavé.

Ondra si zajel jen tak na Barborku a dokázal tam přetavit 2 metry těžké skály v cestě **Jesus hand 8** v úspěšný přeлез. Vypadá to, že konečně i on nastartoval do sezóny a těžké přelezky se teď snad jen pohnou.

Na prvního mája se zadařilo **Vítkovi Šobáňovi**, když na Čertákách u Lidečka dal **PP Poruchu mozku 8+/9-**.

První prodloužený květnový víkend se parádně povedl **Jenysovi** a **Ondrovi**. Nejprve si vyrazili na Osvětimanky, kde bachli **Kantu 8+/9- PP**. O den později přidali na Čertákách u Lidečka **Poruchu mozku 8+/9- PP**. Oba tak potvrdili, že se letos stali právoplatnými členy exkluzivního 7b-klubu. Gratulace!

Podářený prodloužený víkend měl kolem prvního mája aj **učitelskej**. V rakouské sportovní oblasti Adlitzgraben se mu podařilo dát **Kreuzzug Ins Glück 9- PP** na 3. pokus a **Hail Holy Hail 8 OS**.

Hail Holy Hail 8 dal na **flash** novopečený člen uherskobrodského oddílu, **Vojta Hanulík**, který mimo jiné zvládl na **flash** i 35 metrovou cestu **Lari Fari L1+L2** za vytrvalostních 7+!

Svého vytouženého cíle dosáhl na Adlitzgrabenu i **Kojak**, když dal na 2. pokus cestu **Fahrkarte ins Jentsits 7+ PP!**

Na druhém květnovém výjezdu do Údolí děr a jeho blízkého okolí se podařilo **Vítkovi Šobáňovi** osnout neznámou cestu ve stupni **7+/8-** ve vyhlášené Vápence na Blechmauerovi.

Markéta sice doma nedostala propustku na cestu do nedalekého Rakouska, ale nijak jí to nezabránilo v tom, aby na skalkách v blízkém okolí přešla cesty, kolem kterých někteří chodí trochu dýl než jednu návštěvu Kozla. Ano, bylo to na Kozlovi, kde se Markétě podařil přelez cesty **Mazácká 6+/7-**. Holt zkušný mazák se pozná podle toho, co má přeženo!

Jak známo, je docela dobře možné přetavit v úspěšný přelez zajímavé cesty i tréninkové výjezdy na skály uprostřed pracovního týdne. Jeden takový kousek předvedli **učitel** a **Ondra**, kteří přešli na Buchlovském kameni technickou ladičku **Nuda v Brně 8+/9-**.

- redakce -

Členové UB SOKOL TOP Teamu

doporučují fiftýny

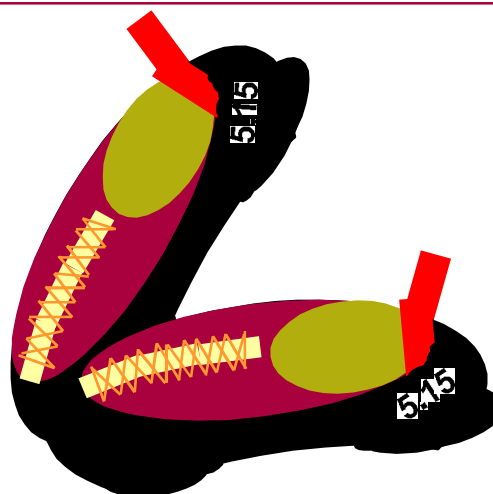
5.15 - MŮRA

nový model TOP šněrovačky

předurčena pro hard klembink

guma s přilnavostí sekundového lepidla,

ktorá drží aj na tých oklzaných stupoch

A co na to Nelly?

Pomáhat a chránit – novodobé heslo novodobých rytířů pořádku. Heslo, za které se schovává naše policie, schopná, jak známo, asi úplně všeho, kromě naplnění kréda uvedeného v onom hesle. Nikdo je nijak zvlášť nemusíme a nemáme je rádi – muže a ženy v tmavě modrých uniformách s placatými čepicema. Jsou s nimi většinou jenom problémy. Za posledních pár let jsem s nimi měla nejednu ošklivou zkušenost. A ta poslední mě donutila k tomu postěžovat si na naši policii v tomhle článku.

Příběh první

Valím si to takhle mrazivým lednovým dnem z bodu A do bodu B. Z protijedoucího nákladáku mi na moje luxusní fáro spadne kus ledu. Rozflákně světlo, zrcátko. Ještěže nebyl větší a neproletěl předním sklem. Uf. Žiju. Zastavím, volám na policii. Kde se to stalo? Ano, ano. V žádném případě nikam nejezděte. Hlídká tam bude za chvíli. No to doufám, je kosa jak v Rusku. Asi po půlhodinovém promrzání přijíždí hlídka. Ale ne dopravní. Očekávala bych cokoliv, ale místo nějakého vyšetřování a hledání viníka jdou policisté evidentně nejdřív po mně. Tak, a dlouze nepřerušovaně dýchnout. Nic. No co taky krucinál čekali? Že budu na mol a zavolám je? Hlídká odjíždí. Dopraváci prý určitě za chvíli přijedou. Uběhla hodina od odjezdu hlídky a konečně jsou tu. Vystupují dva policajti. Ten první se do mě hned pouští: „Proč jste to vozidlo nepronásledovala?“ Řve na mě jako na malého fakana. Na mě, na psí lezecké eso. No tohle mě vážně dožere. Nedivím se, že vás nemá nikdo rád. Nic jsem neudělal, a první vyšetřují mě, nic jsem neudělala a křičí na mě. Fuj!

Příběh druhý

U mé luxusní vily se v době mé nepřítomnosti ukázal někdy kolem půlnoci dosti opilý a hlavně hodně naštvaný hráč, který pravděpodobně protočil všechny své poslední peníze v automatech v baru naproti. Svůj vztek si vylívá na mých oknech, dveřích a popelnících. Všiml si toho i můj milý soused a volá na 158. Jasně, už jedem. Vandal rádí dál. Stále nikdo nejede. Soused volá znova a urguje zásah. Rozbitých oken a vyklopených popelnic přibývá. Policisté nakonec dorazili. Někdy kolem půl desáté ráno druhého dne. Technici sebrali otisky a s úsměvem na rtech mi oznámili, že ho asi stejně nechytí.

Příběh třetí

Valím si to takhle ze skal. Z úspěšného výjezdu na chřibské písky. Parádní den, super polezení. Auto plné spolulezců. Zastavují nás policajti. Místo obvyklého pozdravu a požádání o doklady se dočkám jen: „Kam jste zahodila ten telefon?“ Bráním se, že jsem netelefonovala. V odpověď mi přichází jen: „Kolega vás viděl!“ „Já jsem opravdu netelefonovala!“ Už trochu rozladěně vyjždím na natvrdlého policajta, který mele stále stejnou písničku: „Stálo vám to za to?“ No tak to už je vážně moc. Vyloženě na něj řvu, že jsem netelefonovala. „Co na mě řvete?“ (Co bych neřvala? Jsi buď hluchý nebo totální pitomec. Prostě se bráním. Telefon mám v báglu v kufru, tak co po mě chceš?). „Neřvete na mě, chtěl jsem po vás doklady od auta.“ Tak jo. Vysedám, otvírám kufr, vybaluju doklady a ukazuju policajtovi telefon. On jen s úsměvem říká: „Vy můžete mít telefonů třeba aj deset.“ No to víš, že jo. Deset je možná tak tvoje IQ, myslím si. Ale neudělám nic. Chce vidět všechno – povinná výbava – žárovky (naštěstí se v tom moc nevyzná a lékárníčku). Pak mě ještě přes vysílačku lustrují jako nějakého teroristu. Ne, opravdu jsem to auto neukradla, a ti lidi uvnitř nejsou mí rukojmí. Konečně skončila typická policejní šikana od člověka, který si nevidí na špičku svého nosu. Aby si chlapečci nemysleli, že se mnou můžou orat, jak se jim zachce beru si jejich čísla. Nechci si na ně nijak stěžovat. Jen si myslím, že policista číslo 254974 z Uherského Hradiště by měl jít na přezkoumání zraku k očnímu. Vidí dost blbě. Anebo možná na toxikologické zkoušky, protože viděl něco, co nebyla skutečnost, a to se často stává právě sjetým lidem.

Pomáhat a chránit? Možná tak svoje prdele a vysoké platy. Na lidi nasrat. Ty stačí, když budeme trochu buzerovat. Když si předstávím, že mají policejní hlídky teď ještě přitvrdit, mám strach, že příště mě z auta vytáhnou násilím, dostanu do kožichu pár ran obuškem a na přední klepeta.

Tyhle 3 příběhy se víceméně staly. Osoby a obsazení zůstanou mým malým tajemstvím. Není třeba zveřejňovat všechno. Stačí snad jen napsat: *Lidé, bděte, policajti kují pikle – proti nám, slušným a obyčejným. Na velké ryby nemůžou nebo si netroufnou!*

Pac a pusu

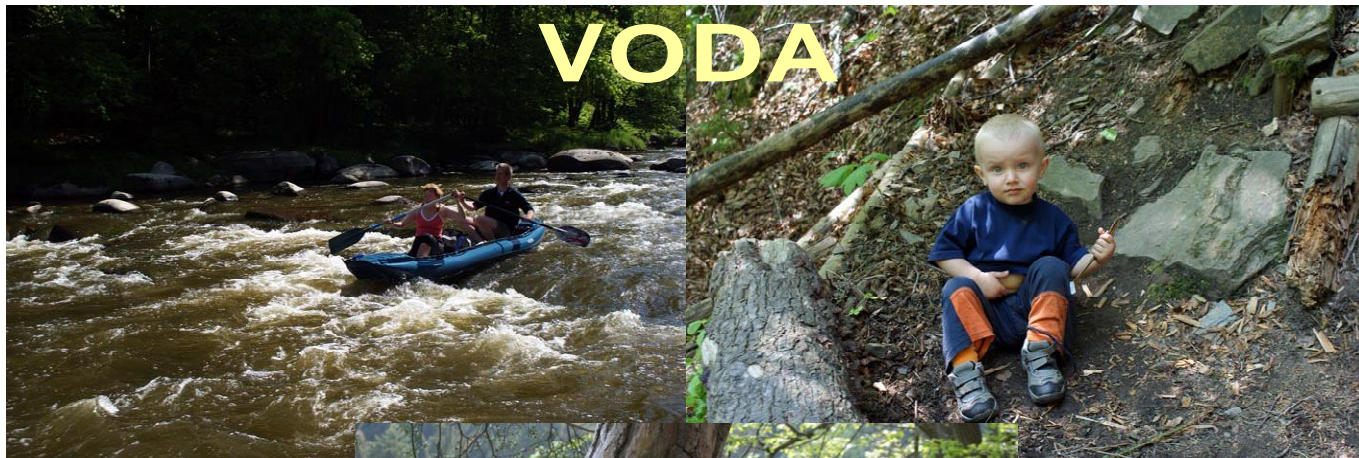
vaše Lvice Elsa

na návštěvě v montaně

Na konci loňského roku jsem odevzdával do našeho nejdéle vycházejícího horolezeckého magazínu článek a fotky (šak možná ste četli). S redaktorkou Montany, Alenou Kopfofou, jsem se sešel v Brně na České pod hodinama (určitě fšeci z Brodu víte, kde to je, že?) a odtud jsme si to zamířili přímo do bývalého sídla Moravských tiskařských závodů. Tam v druhém patře (v místech, kde normálně bývá patro snad páté - a my nejeli výtahem, ale tréninkově po schodech), sídlí v malé kanceláři srdce tohoto časopisu. Ani jsem tomu nechtěl uvěřit. Ruku mi podává Jura Růžička - zakladatel tohoto časopisu, za stolem sedí Tomáš Roubal (současný šéfredaktor) a na zdi visí Vašek Klausů.

- Učitel -

recenze**Filip Šilhan: Cesta do hor**

Je pátek, 1. květen 2009, první den prodlouženého víkendu. Místo toho, abych byla někde ve skalách, ležím u rodičů v posteli, líná a unavená těhotenstvím, a přemýšlím, co pro mě lezení znamená.

Moje myšlenky mi pomáhá utřídit knížka Filipa Šilhana „Cesta do hor“. Knížka, kterou jsem si přála už dlouho přečíst a teď jsem ji konečně dostala k svátku. *Jaké štěstí pro lenivé Kotě kdesi daleko od skal...*

Knihu bych rozdělila na tři části. První, ve které je spousta (pro lezce) životní pravdy, ale na mě někdy až příliš filozofická. Druhá, kterou čtu se zatajeným dechem a obdivem k autorovi a jeho spolulezcům, nicméně s jistotou, že tato cesta není pro mě. A třetí část, jež mě nakopne k tomu, abych se pustila do vzpomínání na moje lezecké začátky, na boj se strachem, na první lezecké výlety (hlavně ty velikonoční), první Tatry, první bivak, spousty dobrodružství a někdy i odříkání. A taky zamyšlení nad, tím zda právě to kouzlo hledání a dobrodružství se jaksi s autem a překližkou nevytratilo z mých lezeckých zážitků.

To vše se mi odehrávalo v hlavě když jsem si četla tuto knihu, a znovu mě utvrdila v tom, že Filek Šilhan byl jeden z nejlepších, jestli ne nejlepším přispěvovatelem Montany. A tak jak velmi málo čtu nějakou knihu dvakrát, vím, že k této se budu vracet, abych načerpala energii, která z ní jen srší. Všem velmi doporučuji.

- Macek -

kolem brodu

10. ledna 2009 několik horolezců a jejich přátel oběhlo Uherský Brod. Ujeli asi 25km, dobře pili a dobře jedli. Viz foto.

- Medoš -

spálená ruka

Nepovažuji se za výborného lezce, ale několikaleté zkušenosti se sportovním, vysokohorským i zimním lezením, stejně jako instruktorský kurz JAMESu, mě řadí mezi ty zkušenější lezce. Nicméně ani takovým se neštěstí při lezení nevyhýbá. S mou nově nabytou zkušeností bych se proto rád podělil.

Již jsem napsal, že se nepovažuji za výborného lezce, ale že jsem dobrý jistič, jsem si ještě do nedávna myslel. Můj prvolezec právě bez problému zdolal 9- a pustil se do 8+. Sportovní cesta. Solidní převis. Tak 25m dlouhá. Již automatickými pohyby jsem zajistil lano v reverzu. První borhák, druhý borhák, třetí, čtvrtý... Rutina! Dávat pozor, abych včas a dostatečně povolil na cvakání. Jističem zkažené OS je totiž zločin proti lidskosti...

Každý zná ten pocit bolesti za krkem při jištění, právě proto jsem si čas od času uvolnil zátylek sklopením hlavy. Lezec byl asi v 20 metrech. Najednou záběr lana, bolest levé ruky a pohled z očí do očí mezi mnou a prvolezcem. Ani nevím, kdo byl vystrašenější. Pravda ale je, že až po delší době jsem pochopil, co se vlastně stalo.

Právě v době, kdy jsem odlehčoval bolavému krku a díval se někam do země, jsem ucítil záběr lana. V tu chvíli mi blesklo hlavou asi toto: **CVAKÁ-POVOL!!!** Kdo zná reverzo nebo kyblík, ví, že nejsnazší a nejrychlejší je zvednout jističí ruku a druhou (u mě levou) potáhnout lano cvakajícím lezci. Lano při tomto pohybu vytvoří tvar písmene „V“. Pohyb lana byl ale najednou mnohem prudší než při cvakání a další má myšlenka, kterou si jasně pamatuji, byla: **PADÁ-DRŽ LANO!!!** V tu chvíli jsem pevně sevřel lano. Pravděpodobně instinkt nebo špatný návyk způsobil, že jsem sevřel obě ruce najednou. To byla asi jedna z největších chyb. Než jsem totiž pravou (jističí) ruku dostal do polohy, ve které je lano zajištěno, došlo k mírnému prokluzu a spálení mé levé ruky. Reflexně jsem povolil sevření lana, čímž došlo k pokračování pádu. Třetí myšlenka již nabývala zhruba tohoto významu **KURVA PADÁ - CHYTNÍ SPODNÍ KONEC LANA**. To se mi naštěstí povedlo a v poslední chvíli jsem pád zastavil.

Nakonec to byl jen šok, spálené prsty a otřesená důvěra v jističe. Pravda ale je, že stačilo, aby spadl o jednu presku níž nebo zrovna neležel v převisu, a vše mohlo dopadnout mnohem hůř. A poučení? Až zas budu jistit, budu mít na mysli, že každé jističko má své mouchy, každý jistič má své slabé chvíle a se štěstím nemá cenu plýtvat.

- Vojta -

PS: Prvolezec (a vlastně i hlavní postava výše zveřejněného článku) na tomto místě místopřísežně prohlašuje, že celá skoro nehoda nijak neotřásla ani jím (do cesty se radši rychle pustil znovu - čímž se vyhnul zbytečnému přemýšlení o čemkoli), ani jeho kamarádství s jističem. Vojto, těším se na další společné lezení.

- učitel -

Co sa chystá

Prázdniny - a taky jejich začátek, který se snad jako už tradičně odehraje ve znamení oslavy jejich příchodu u Meďoša na zahrádce s výhledem na vlnobití v jeho parádním bazénu. JO, už se těším. Bodejť by né, když su učitel.

Přetavená nominace

Jožka Tomanec sportovcem roku!

Už druhým rokem vyhlášovalo město Uherský Brod své nejlepší sportovce, jejich trenéry a cvičitele. Mezi oceněnými za rok 2008 se objevil i náš Jožka Tomanec, který dostal ocenění za svůj celoživotní přínos turistice a stále aktivní činnost v horolezectví. Jožkovi posíláme gratulaci a přejeme ještě řadu zajímavých výstupů a výšlapů.

Totál bulvár

drby chřibských plchů

> Totálně nejjhavějším drbem posledních týdnů je to, co se nakonec doneslo i do naší redakce. Znamý práskač xxxnovi29, nám zaslal e mail s následujícím obsahem:

Nasrat

Masi se konečně odhodlal k velkému činu. Po víc než ročním snažení udělal to, na co v Paklenici zapomněl. A dalších příležitostí se mu nedostávalo. Až nyní velikonoční výlet do Arka.

V jednu chvíli to vypadalo, že se to nepodaří ani v Arku. A to když Kožak spustil Lindu příliš rychle. Linda z velkého šoku skončila s lezením a odešla na procházku. Večer v picerce už bylo všechno v pořádku. Kromě toho, že Ondra s Pólem dělali bordel.

Na druhý den Masi nic neponechal náhodě a od začátku lozil s Lindou. No a sem tam s Polém. Odpoledne přišla příležitost. Všichni se přesunuli do sektoru s krátkými a lehkými cestami. Pro Masiho už nebyl problém vybrat vhodnou cestu a nechat nahoře malé překvapení v podobě prstýnku s bílým kamínkem. Linda pomalu nalezla do cesty a přitom ji jistil Joža. Při lezení použila všechnu možnou lezeckou techniku. Jako například lezení na píd'alku nebo na medvěda. Čímž pobavila všechny zúčastněné. Když už seděla ve slaňáku a chtěla jet dolů, Masi na ní křičí: „Zkontroluj, co je ve slaňáku!“ Linda našla reverzo a s ledovým klidem Angličana ho připnula na sedák. Masi opět: „Zkontroluj co tam ještě je!“ Linda nahmatala prusík, který byl na reverzu. Celý ho drží v ruce, otočí se dolů a křičí: „Nasráááátttt!“ Při spouštění ještě něco nadávala.

Masi stál jak opařený. Krve by se v něm nedořezal. Někdo: „Asi to nevyšlo?“ Masi: „Asi ne, myslel jsem, že má Linda větší smysl pro humor!“

Dole Masi znovu vybídl Lindu, aby zkontrolovala prusík. Joža se marně pokoušel zjistit, o co tu šlo. Linda po důkladném ohledání prusíku objevila něco, po čem se jí málem podlomila kolena, a vrhla se Masimu do náruče. Masi už vypadal mnohem líp, než když slyšel první odpověď. Joža stále nechápe, stejně tak jako ostatní.

Ted' už to ale chápeme všichni. Jediné co ještě potřebujeme vědět, je, kdy bude ta svíca? No, Masi, Lindo - kdy to bude? Viděl bych to vzhledem k termínu svatby na konec prázdnin nebo začátek září. Každopádně se na tu pařbu na Skalce u Trenčina moc těším.

Rubrika na přání

V poslední době se nám ta přání na skalách a v lezeckých kempech opravdu plní.

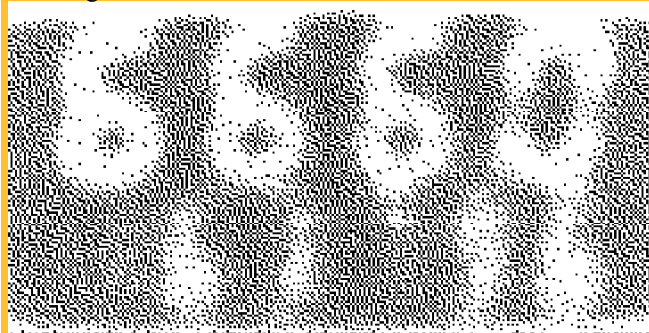

fiftýny...?
nebo radši můry???
ja preferujem zgarby!!!

www.oupn.wz.cz

AKTA X

Tato fotografie byla pořízena na cestě do Arka, v momentě, kdy osádka modrého šípu přežila několik pokusů Ondry Schumachera o rychlostní rekord na dálnici ve směru na Brener. Na displeji palubního počítače se z ničeho nic objevilo právě toto magické číslo:

kydy z redakce

Konečně skončila zdánlivě nekonečná zima a konečky mých prstů mohly po dlouhé době znova okusit chuť skal. Neustále odkládané 13 číslo CLIMBzinu jsem tak jaksi automaticky začal odkládat víc a víc. Ale řekl jsem do konce dubna. Tak teď trávím poslední dubnový pátek u počítače a snažím se vysázet to, co mám. Žádný apríl to nebude. Je to docela kus práce. Ale byl jsem už i na návštěvě ve velké Montaně, a když jsem viděl, v jakém malém kumbálku se dělá tenhle časopis, přestávám si stěžovat na kabinet přírodopisu i můj pomalý počítač...

Slíbené i zadané články (zadávám rád - domácí úkoly, to je moje specialita) se snažím všemi silami dostat z autorů v bláhové naději, že dubnové číslo bude opravdu dubnové. Asi ne, ale s tím se prostě nedá nic dělat. Z dubna prostě udělám květen. Přepsat to nebude žádný problém.

Ale vraťme se k začátku sezony. Vypadá to, že minimálně někteří začali dost dobře. Dokonce i nováčci už do toho začínají šlapat na plné obrátky. Snad se nikomu nic nestane, zranění obejdou náš oddíl širokým obloukem a v resumé roku 2009 budu moct vychválit hromadu šikovných lezců z Brodu Uherského a okolí.

Dobrou sezonu, spoustu krásných výstupů, hromadu splněných cílů, a hlavně vždy šťastné návraty do reality přeje

týčr

PS: Když jsem asi před měsícem a půl psal tyhle kydy, netušil jsem, že celý problém se stále rozdělaným 13. číslem CZ vyřeší zranění prstu, který momentálně poctivě leduju, mažu protizánětlivou masťou a tejpuju. Na lezení radši ani nemyslím. Místo toho chodím s Matesem do Karpat na orchideje (dívat se, ne trhat) a těším se, kdy se do toho zase naplno opřu. Takže ještě přeju zdravé prsty.

Myslíš si, že víno, klobása, lančmít stačí?

CLIMBzin

THE BEST CLIMBING MAGAZIN NA SLOVÁCKU

**Bez CLIMBzinu v batohu
nedojdeš ani pod skalu!**

Ve 14. čísle snad najdeš:

oblíbené i neoblíbené rubriky, několik komerčních oken, snad i sloupek od princezny, možná nějaký ten incident a to, co se stane o prázdninách.

Trénuj se svým GURU!!!

A ber život s humorem!! **Bacha na něj!**

Už aj v Arcu se ví, co je Masi zač!

SPOLEČNÉ TRÉNINKY:

stěna v UB: středa 17-19, pátek 17-18, neděle 14-16

v úterý je k dispozici půda u Leblochů,

ale teď jak už je teplo, je lepší jezdit ven aj v úterky a středy.

Tož sa nebojte a pripojte sa k nám!

Vylezenost je jedním z nejdůležitějších atributů
dobrého lezce.

www.oupn.wz.cz
www.vrcholky.cz

(c) 2009 autoři článků, fotografií a kreseb, hlavní grafik
a celá redakce CLIMBzinu

Texty neprošli žádnými stylistickými úpravami a všechny názory jsou zaujaté a jednostranné (jak už to prostě bývá) a vyjadřují postoje autorů, které se nemusí shodovat s názory redakce, natož s těmi vašimi!!!

CLIMBzin

občasný zpravodaj horolezeckého oddílu

T. J. SOKOL Uherský Brod

šéfredigent: učitel; grafika: týčr

gramatická korektura: paní učitelka Křížová - děkujeme

presssss: dycky se to nějak vyřeší

Na internetu je časopis uložen na adrese:

WWW.VRCHOLKY.CZ

Podpořte našeho nového poskytovatele prostoru na síti a stránky zhusta navštěvujte. Máme tam vlastní záložku, takže to najdete úplně v pohodě na OS!

Příspěvky, informace o přelezech (ve formátu doc) a fotky (jpg - bez úprav!!!), zasílejte na:

climbzin@seznam.cz

netelefonujte ani nefaxujte!!!

Pouze pro vnitřní potřebu horolezeckých oddílů!

666 forever!